

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoE/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3808202902
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3808202902.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v exekučnej veci oprávnených 1/ maloletý X. P., nar. XX.X.XXXX, 2/ maloletý D. P., nar. XX.X.XXXX, obaja zastúpený matkou Y. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F., O. cesta XXX/XX, proti povinnému: T. P., nar. XX.X.XXXX, t. č. bytom M. X.Ľe 6, XXX XX G. am Y., A., pre vymoženie výživného s príslušenstvom, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. júna 2021, č. k. 16Er/361/2008-69 takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že oprávnení sa prostredníctvom svojej matky návrhom doručeným súdnemu exekútorovi dňa 3.3.2008 domáhali vykonania exekúcie voči povinnému pre vymoženie zmeškaného výživného na mal. X. za obdobie od 1.5.2007 do 29.2.2008 vo výške 580,89 eur a bežného výživného vo výške 66,39 eur, zameškané výživné na mal. D. za obdobie od 1.5.2007 do 29.2.2008 vo výške 580,89 eur a bežného výživného vo výške 66,39 eur podľa vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 10P/28/2007-19 z 27.11.2007. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. René Matuškovi udelené súdom dňa 27.3.2008. Dňa 20.6.2019 postúpil poverený súdny exekútor návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 14.6.2019. Povinný vo svojom návrhu uviedol, že žiada exekúciu zastaviť, nakoľko uhradil na výživnom už nič nedlhuje a bežné výživné platí riadne a včas. Ďalej požaduje od súdneho exekútora, aby vydal príkaz na vrátenie vodičského preukazu. Vo svojom návrhu predložil všetky dostupné potvrdenia o úhradách výživného voči oprávneným. Podľa vyjadrení súdneho exekútora z 20.6.2019, 24.11.2020 a 10.5.2021 povinný na účet súdneho exekútora neuhradil žiadnu platbu a teda trovy exekúcie nie sú uhradené ani čiastočne. Súd uviedol, že povinný mal za obdobie od marca 2008 do apríla 2021 zaplatiť na mal. X. výživné spolu vo výške 18.393,90 eur na bežnom výživnom a 825,96 eur na zameškanom výživnom, spolu vo výške 19.219,86 eur a na mal. D. výživné spolu vo výške 18.393,90 eur na bežnom výživnom a 825,96 eur na zameškanom výživnom, spolu vo výške 19.219,86 eur. Z predložených dokladov a vyjadrení mal súd preukázané, že povinný za obdobie od marca 2008 do apríla 2021 zaplatil na mal. X. a výživné spolu vo výške 17800,22 eur a na mal. D. výživné spolu vo výške 17800,22 eur (výpočet úhrad na liste č. 56-58). Podľa vyššie uvedeného povinný dlhuje na mal. X. 1419,64 eur ku koncu apríla 2021 a na mal. D. 1419,64 eur ku koncu apríla 2021. Pre zastavenie exekúcie v zmysle § 80 Exekučného poriadku tak podľa súdu nebol splnený predpoklad, že exekúcia sa vedie už len pre bežné výživné. Taktiež nebol splnený ani druhý predpoklad pre zastavenie exekúcie v zmysle tohto ustanovenia, t.j. že existujú skutočnosti opodstatňujúce záver, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne a pravidelne. Žiadne takéto skutočnosti neboli povinným preukázané. Takou skutočnosťou by bolo napríklad preukázanie zriadenia trvalého príkazu povinným. Z predložených dokladov vyplývalo, že povinný neuhrádza výživné vždy v plnej výške dobrovoľne a pravidelne v stanovenom termíne splatnosti. Pri posudzovaní splnenia tohto predpokladu súd bral do úvahy celkové správanie povinného,

jeho snahu o splatenie dlhu, súčinnosť poskytovanú v exekučnom konaní a v neposlednom rade aj plnenie jeho ďalších platobných povinností. Z dôvodu úhrady pohľadávky zameškaného výživného by bolo možné zastaviť exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku. Avšak uvedené by bolo možné len v prípade, pokiaľ by povinný uhradil pohľadávku ešte pred začatím exekučného konania, teda pred podaním návrhu súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). To sa však v tomto prípade nestalo. Úhradu pohľadávky po začatí exekučného konania už nie je možné považovať za dobrovoľné plnenie a toto plnenie sa už považuje za plnenie v rámci exekučného konania. V časti uhradenej časti pohľadávky je súdny exekútor povinný upustiť od vykonania exekúcie v zmysle § 46 ods. 8 Exekučného poriadku a pokračovať vo výkone exekúcie pre zvyšnú časť pohľadávky. Povinný taktiež ešte neuhradil trovy exekúcie. Tie podľa vyjadrení súdneho exekútora neboli uhradené ani len čiastočne. Pokiaľ ich povinný neuhradí, súdny exekútor je oprávnený ich vymôcť niektorým zo spôsobov uvedených v § 63 ods. 1 Exekučného poriadku (§ 200 ods. 3 Exekučného poriadku). Z uvedených dôvodov súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný. Uviedol, že súd prirátal do výpočtu zameškané výživné v sume 825,96 eur na každé dieťa bez toho, aby v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil túto položku. Podľa povinného nebolo jasné, aké skutočnosti boli pre súd rozhodné na určenie tohto zameškaného výživného. Rozhodnutie súdu preto považoval v tejto časti za nepreskúmateľné. Podľa povinného súdu ďalej nedostatočne zohľadnil niektoré platby, ktoré ako výživné zaplatil pre obe maloleté deti. Konkrétne súd nezahrnul do výpočtu platbu 09/2013 vo výške 65 eur na každé dieťa a platbu 02/2014 vo výške 70,- eur na každé dieťa. Ide pritom o platby, ktoré vyplývali z tabuľky samotnej matky detí, predložené súdnemu exekútorovi mailom dňa 14.07.2019 ako aj z dokladov pre potreby nemeckého orgánu, ktoré tvoria súčasť exekučného spisu. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že nemá vedomosť o jej vyjadreniach z ktorých súd vychádzal. Uviedla, že jej exmanžel je nedisciplinovaný po celú dobu, avšak v poslednej dobe sa snaží. Neuhradil výživné v mesiaci jún 2021. Podobná situácia sa stala aj rok predtým, kde neuhradil výživné v sume august 2020. Ďalej uviedla, že tabuľky zameškaného výživného sú vypracované dvojmo, zvlášť pre slovenské orgány. V Nemecku je iná legislatíva, takže tam musí vypracovať inak tabuľky pre zameškané výživné. Podľa matky bolo podané odvolanie neodôvodnené a súd by ho mal zamietnuť.

4. Povinný v písomnej replike k vyjadreniu matky uviedol, že sa naďalej pridržiava argumentov, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Poukázal na to, že matka stále tvrdí, že by malo byť dlžné výživné vo výške 2.839,28 eur, čo nekorešponduje ani s jej vlastnou tabuľkou. S omeškaním výživného bol jeden mesiac, no matka hneď na neho podala trestné oznámenie, hoci vedela, že nebola naplnená skutková podstata trestného činu. Navrhoval, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel v celom rozsahu.

5. Matka v písomnom duplike k vyjadreniu povinného uviedla, že nie je pravda, že by jej bol otec na výživnom dlžný 1.651,92 eur ale je jej dlžný 1.419,64 eur na každé dieťa, teda spolu 2.839,28 eur. Namietala, že keď podala trestné oznámenie, tak bol otec v omeškaní splatením výživného za obdobie 2,5 mesiaca. Podľa matky otec nemá záujem o kontakt s maloletými.

6. Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledovných dôvodov:

7. Podľa § 243d zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

8. Podľa § 80 Exekučného poriadku, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. novembra 2007, č. k. 10P/28/2007-19, právoplatným dňa 02.01.2008 a vykonateľným dňa 26.01.2008, ktorý je aj exekučným titulom v predmetnej veci bola schválená rodičovská dohoda podľa ktorej pokiaľ ide o výživné, otec bol zaviazaný platiť výživné na maloleté deti 2000,- Sk (66,39 eur) na každé dieťa samostatne a zameškané výživné za obdobie od 01.05.2007 do 14.10.2007 v sume 21.806 Sk (723,83 eur) na obe deti v sume 2000,- Sk (66,39 eur) spolu s bežným výživným. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 17P23/2008-50 zo dňa 4.3.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/30/2009-71 zo dňa 16.6.2009 súd vyživovaciú povinnosť otca k maloletému X. a k maloletému D., znížil, a to u X. na sumu 40 eur mesačne a u D. na sumu 40 eur mesačne, a to u oboch mal. detí počnúc dňom 1.1.2009. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/48/2010-52 zo dňa 18.3.2011 súd vyživovaciú povinnosť otca k X. a k D., zvýšil, a to u X. na sumu 65 eur mesačne a u D. na sumu 65 eur mesačne, a to u oboch detí počnúc dňom 1.1.2011. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/9/2014-88 zo dňa 16.4.2014 súd vyživovaciú povinnosť otca k X. a k D., zvýšil, a to u mal. X. na sumu 130 eur mesačne a u mal. D. na sumu 130 eur mesačne, a to u oboch mal. detí počnúc dňom 1.1.2014. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 17P/1/2018-65 zo dňa 26.2.2018 súd vyživovaciú povinnosť otca k X. a k D., zvýšil, a to u X. a na sumu 210 eur mesačne a u D. na sumu 210 eur mesačne, a to u oboch maloletých počnúc dňom 8.1.2018.

10. Podľa prehľadu splátok a úhrad výživného poskytnutého matkou č. I. 56 - 58 bol dlh na zameškanom výživnom v marci 2008 v sume 565,96 eur na maloletého X. a a vo výške 565,96 eur na maloletého D. a a v marci 2021 v sume po 825,96 eur, a teda spolu 1651,92 eur. Podľa § 46 ods. 6 Exekučného poriadku, exekútor postupuje tak, že prijaté plnenia použije vždy najskôr na bežné výživné. V zmysle vyjadrenia súdneho exekútora zo dňa 10. mája 2021, súdnemu exekútorovi nebola na účet od povinného pripísaná žiadna platba, a to ako vyplýva z úradného záznamu č. I. 33 o telefonickom kontakte s exekútorským úradom, už od roku 2008, odkedy neevidujú žiadnu platbu. Povinný tak plnil matke oprávnených. V tejto súvislosti z predložených platieb povinným a z listinných dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise nevyplýva, že by povinný uhrádzal okrem bežného výživného aj zameškané výživné. Okrem toho z uvedeného vyplýva, že povinný má aj dlh na bežnom výživnom, a to vo výške 593,68 na každé dieťa, čo spolu so zameškaným výživnom tvorí sumu 1419,64 eur, ako uvádzala matka oprávnených, a preto záver súdu prvej inštancie o dlhu povinného na zameškanom výživnom a bežnom výživnom vo vyššie uvedenej výške má oporu v súdnom spise a v predložených listinných dokladoch.

11. Existencia dlhu na zameškanom výživnom, ako aj na bežnom výživnom je prekážkou pre zastavenie exekúcie zrážkami zo mzdy podľa § 80 Exekučného poriadku. Okrem toho, ako uviedol aj súd prvej inštancie, vzhľadom na to, že výživné nebolo plnené v stanovenej výške a v čas, nie je ani možné konštatovať, že by bol predpoklad toho, že otec bude plniť výživné naďalej dobrovoľne a pravidelne.

12. V konaní tak neboli naplnené predpoklady pre zastavenie exekúcie, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).